

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24541/2024
02.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Миросављевић, председника већа, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића, Марије Терзић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца - противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Тадић, адвокат из ..., против туженог - противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Иван Јевтић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, по тужби и по противтужби ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 690/24 (2022) од 18.07.2024. године, у седници одржаној 02.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 690/24 (2022) од 18.07.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 690/24 (2022) од 18.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 1447/2022 од 22.04.2024. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба тужиоца повучена за износ од 150.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због нарушења здравља у вези са предметом Основног суда у Пожаревцу К 417/21. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа исплати 50.000,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужилац да туженом на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа исплати 60.000,00 динара са законском затезном каматом од доношења првостепене пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Гж 690/24 (2022) од 18.07.2024. године, одбијена је жалба туженог (означеног као тужилац) и потврђена првостепена пресуда у ставу трећем и четвртном изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Предмет ревизијског одлучивања је одлука нижестепених судова којом је правноснажно одбијен захтев противтужбе за обавезивање на накнаду штете због повреде части и угледа услед објављених информација на друштвеној мрежи у оквиру формиране групе корисника. Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер образложења нижестепених судова о неоснованости захтева противтужбе, не одступају од постојеће судске праксе и владајућих правних схватања у тумачењу и примени релевантног материјалног права за пресуђење ове правне ствари - Закона о облигационим односима, а утврђено чињенично стање које се наводима ревизије оспорава, као и битне повреде одредаба парничног поступка, не представљају разлоге за изјављивање посебне ревизије. Из наведених разлога применом члана 404. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано чланом 479. став 6. истог закона.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 18.11.2022. године а противтужба ради накнаде нематеријалне штете 31.05.2023. године. Вредност предмета спора по тужби је 50.000,00 динара и по противтужби 60.000,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора, по тужби као и по противтужби, не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе и на дан подношења противтужбе, па ревизија није дозвољена, на основу члана 479. став 6. ЗПП.

Из изложених разлога, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Миросављевић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић